

ҐЕБЕЙ Петро Михайлович (20. 07. 1864, с. Кальник, нині Мукачів. р-ну Закарп. обл. — 26. 04. 1931, Ужгород) — культурно-громадський і церковний діяч. Закін. Будапешт. духовну семінарію. 1889 висвяч., признач. префектом Ужгород. духов. семінарії. Від 1892 — катехит школи для дівчат. Від 1898 — папський

капелан, від 1902 — радник Духов. консисторії. Від 1906 — катехит Ужгород. гімназії і дир. бурси «Alum neum», від 1912 — каноник капітули і парох кафедрал. храму, від 1922 — протоієрей. Від 1924 — єпископ Мукачівський, брав участь у поверненні церков Карпаторус. Православ. Церкви у відання Греко-Католицької на підставі угоди Чехо-Слов. влади з Ватиканом. 1925 заснував Центр. канцелярію оборони віри, що оголосила боротьбу православ'ю та комунізму. Один із засн. першої друкарні «Унію» в Ужгороді (1902). Підтримував народовец. напрям на Закарпатті. Тривалий період редагував Церк. устав. Співпрацював у ред. ж. «Наука» (ред. його додатку «Слово Боже», де публікував свої проповіді), «Місяцеслів», друкувався у г. «Свобода».

Рекомендована література

1. Петро Ґебей, єпископ Мукачевський: Некролог // Свобода. 1931. № 17;
2. Попович Д. Преосвященний Петро Ґебей і наша молодь // Там само. № 18.

В. В. Ґабор

Бібліографічний опис:

Ґебей Петро Михайлович / В. В. Ґабор // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25530>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).